

Eerst was er de staatsgreep van april 2002, waarbij de patroon der patroons Pedro Carmona gedurende 47 uur aan de macht kwam. Tijdens de maanden december 2002 en januari 2003 vonden er patronale lockouts plaats in de petroleumsector, die konden afgewend worden door de arbeiders en de bevolking van Venezuela. En vandaag wordt het land met haar "Bolivariaanse revolutie" opnieuw geconfronteerd met een poging tot destabilisering.

Na de opeenvolgende mislukkingen, beloofde de Venezolaanse oppositie, de complotteurs zeg maar, om de grondwet van het land opnieuw te respecteren. Ze zou Chavez nu uit het zadel proberen te lichten via de afzetbaarheidsprocedure die de Bolivariaanse grondwet als enige in de wereld voorziet. Daarvoor moest de oppositie 2.450.000 handtekeningen overhandigen aan de Nationale Electorale Raad, een raad die na keiharde onderhandelingen tussen meerderheid en oppositie erkend werd door beide kampen.

Sinds het ophalen van de hand-tekeningen van start ging, maakten de voorstanders van president Hugo Chavez gewag van megafraude en chantage. Niettemin verklaarde Chavez dat hij het oordeel van de Electorale Raad zou respecteren. De oppositie daarentegen liet verstaan dat de Raad de handtekeningen best zou goedkeuren of dat er anders opnieuw bloed dreigde te vloeien in heel het land. De Electorale Raad nam inmiddels een beslissing: 1,8 miljoen handtekeningen werden gevalideerd, 500.000 werden geannuleerd (afkomstig van overledenen of mensen die helemaal niet bestaan), 800.000 handtekeningen, geschreven in gelijkaardige handschriften, moeten herbevestigd worden.

Dat was voldoende voor de oppositie om moord en brand te schreeuwen en enkele duizenden woedende mensen de straat op te jagen om te protesteren tegen deze schending van de wetgeving. De 'betogers' werden omkaderd door politie van gouverneurs van de oppositie en de acties werden breed uitgesmeerd in de private pers. Er werd aangestuurd op een confrontatie met de Nationale Garde van Venezuela. Tijdens die confrontaties viel er een negental doden, maar het is zeer moeilijk om vast te stellen of deze mensen werden gedood door de Nationale Garde dan wel door wapens van de oppositie. Uiteraard waren de doden volgens de oppositie "slachtoffers van de Chavez-dictatuur". De oppositie tracht nu van de toestand misbruik te maken om een interventie van de Organisatie van Amerikaanse Staten te eisen. Daags na de botsingen ontstonden er massale acties van de verdedigers van de Venezolaanse democratie als antwoord op de provocaties van de oppositie.

De klassenstrijd woedt verder in Venezuela. De oligarchie van het land zag haar macht sterk afgenomen en probeert zich nu met alle middelen te ontdoen van een president die weinig geneigd is compromissen te sluiten met het neoliberalisme en een politiek project voorstaat dat ook in andere landen op het continent wortel kan schieten. Die oppositie heeft de onvoorwaardelijke steun van de Verenigde Staten, die massa's geld pompen in hun organisaties. De tandem oppositie-VS probeert vandaag Venezuela in de ban van de internationale gemeenschap te slaan omwille van vermeende schendingen van de mensenrechten. Dit offensief wordt ook gedeeld door de Europese rechterzijde én de Europese sociaal-democraten, die recentelijk een motie indienden in het Europees Parlement om de Venezolaanse regering te veroordelen.

Inmiddels besloot het hooggerechts-hof dat het oordeel van de Nationale Electorale Raad ongedaan wordt gemaakt, waardoor een referendum alweer een stap dichterbij komt. Mogelijk grijpen de patroons ook terug naar hun patronale lockouts (zij noemen dit stakingen maar het gaat eerder om economische sabotage waarbij de arbeiders niet aan het werk mogen). De syndicale leider Orlando Chirino sluit niet uit

Naar een referendum in Venezuela

Contributed by Emiliano Nuñez
woensdag, 21 april 2004 -

dat er dan overgegaan wordt tot bedrijfsbezettingen door de arbeiders en tot een zelfbeheerde productie onder arbeiderscontrole.